

5.14.150162-5

1392

etc.
A. M. Macfarlane
Followed by

"Laidham"
"Laidham"
"Laidham"
etc

Booby

(1-5) No
Laidham No

LIFE OF JOHN COVEY. No. 5.

SEOLADAIR, AIR BORD AM VENERABLE

A FHUAIR A DHA CHOIS A SGATHADH DHETH

ANN AN

CATH CHAMPER DOWN,

OCTOBER, 11, 1797.

THA ur-sgeul brigh'or air aithris mu Seoladair a bh' air bord an *Venerable*, an Loingeas air an robh Ceannard a Chabhlaich, Ceann-feadhna Chlann-donnachaidh, an aghaidh nan Duitseach m' a chomhair *Champerdown*. Fhuair e 'n sgeula-sa o 'n Olladh Mac Dhonnachaidh, caraid agus ministear a mhor-fhear Mhic Dhonnachaidh, a bha ann an teas a chatha, a' comhnadh nan leigh 'an ceangal suas, agus 'an gearradh chos agus lamh nan daoine buailte. Tha 'n t-Olladh ag radh, gun tugadh seoladair, gam 'b ainm *Cobhey* a nuas far an robh na lighichean, agus a dha chois air an sgathadh dheth: agus mheasa feumail gu 'm b eigin an gearrudh dhoth ni b' airde. Thuir *Cobhey* leis na mionnaibh mora, gun robh fiughair aige gun deanadh an gearradh sin an gnothach air dochann a pheileir? *Tha eagal orm dheth, ars an leigh.* Cha 'n eil diuras ann *arsa Cobhey*, chaill mi mo dha chois ris, agus nath a dh' fhaoidte mo bheatha cuideachd, ach thuir e leis na mionnaibh mòra, thug sinn buaidh air na Duitsich! uime sin bheir mi son ghàir eile asam: *Husà! Husà!*

Tha 'n sgeul so nis ro-chomharaichte, le nithibh a thahcair roimhe agus 'na dheigh so. Bha *Cobhey* na rogha Seoladair, agus bha e ainmeil a thaobh a mhor-mhisnich; ach bha e comharaicht a thaobh peacaidh co math agus cruadail. Beagan laithean m' an do choimnich iad na Duitsich,

LONDON: RELIGIOUS TRACT SOCIETY,
56, Paternoster Row.

bhruadair e gun robh e ann am blàr, far an deachaidh a dha
 chois a thilge dheth, agus gun robh e air mhearaichin. Thug
 an aisling air a churaidh so bhi air bhall-chrith, agus oirp a
 thoirt air urnuigh a dbeanamh; ach a chionn nach bu chaomh
 leis Dia bhi na aire, thug e oirp air a leig air di-chuimhn
 agus air an drughadh a rinneadh air arson a pheacaidh a
 chuir as aire, le pòit agus le gnathacha mi-stuama le cho-
 sheoladairibh. Bu diomhain dha an oirp. Bha smuainte
 mu a pheacaidh, mu Dia, agus mu bhas, a' cur iomaguin
 shonruicht' air a la agus a dh' oiche, agus a' cuir eagail air
 mu na bha ri tachairit da sa bheatha so agus san ath-bheatha,
 gus 'n do chuir sealladh air a chabhlach Dhuitseach, agus a
 cho-chainnt ri muinntir na Luinge san robh e fein, le iad a
 bhi cuir rompa an treubhantas a dbeanadh iad, na smuainte
 dubhach ud as aire. 'Nuair bha'n da chabhlach a' teachd 'an
 gara ga cheile thug an sar Cheamfeadhnaidh a bh' aguinn,
 aithne ga chuid sluaigh iad gan leige fein nan sìneadh air clàr
 nan soithichean, gus am biodh iad dlu air an namhuid, 's
 gur ann bu mho a dbeanadh an teine de dholaidh dhoibh.
 Bha na soithichean Duitseach air tòiseacha ri losgadh air
 an *Venerable*, an àm dhi bhi dol sìos r' an taobh gu 'n cur
 as an ordugh. Bha 'n fuirbi trein aingidh so, *Cobhey*, ri
 guidheachain agus ri mallachadh do 'n chuid eile de na
 seoladairibh a chionn iad a bhi nan sìneadh a sheaclnadh
 peileirean nan Duitseach. Dhiult e geill a thoirt do 'n iartas,
 gus an robh e fo eagal le fear de na h-oifigich a bhi dlu dha,
 agus thug e ann an cail geill do 'n ordugh, le uchd a chur air
 buideal a bha 'm fagas da, gus an d' fhuair iad ordugh tein'
 a thoirt. 'Sa' cheart am san robh e 'geiridh sguab peilier an
 lethchas agus a chuid bu phailte de 'n te eile dheth; ach bha
 'n gnìomh co obann, ged a mhothaich e 'n goirteas, 's nach d'
 thug e 'n aire gun do chaill e na cosan gus 'n do thuit e sìos.
 'Nuair chaidh a chasan a ghearradh ni b' airde, 'sa sguir gàir
 a chatha, thainig a bhruadar na aire, agus smaoinich e, leis
 mar a thainig an dara earrann deth gu crìch, gun d' thigeadh
 an earrann eile dheth ann cuideachd. Agus ma smaoinichear
 air a chradh a dh' fhuiling e le chosaibh a ghearradh ni b' airde,
 agus leis an iomaguin shonruicht' a bh' air gun tigeadh a
 chuid eile d'a aisling gu crìch; 'sann is mor an t-iongantas
 nach deachaidh e as a cheill; ach bha so r' a shoilleireacha dha
 'an diaigh laimhe. 'An ceann aimsir an diaigh sin, thainig
 e mach a tigh-eiridinn Haslair, 's e na urrainn caileign de

shot off him

imprecations

✓

ghluasad a dheanamh air da luirg, agus air cosaibh maide; ach bha e ro-throm-inntinneach fo eagal mar thug breitheanas De uaith a dha chois arson a pheacaidh, gun cailleadh e air an son an da chuid a chiall agus anam.

Se iompachadh obair Dhe;—obair-san a mhain; agus is tric a tha e ga toirt gu crìch air *doigh* iongantaich. Tha i air a toirt gu crìch air dhoigh a bbrosnuicheas aire, agus iognadh. Mar ann an riaghladh an t-saoghail, tha e air uairibh a' dealachadh o chleachda naduir,—'s amhuil ann am fritheala nan gras, a tha e nochdadh a dheagh thoil ard-uachd-ranaich, le caileigin de dh' eadar-dhealachadh a dheanamh o'n doigh ghnathaichte chum anman a shaoradh. Chaidh daoine a bh' ann am mearachdaibh millteach, a bh' air an toirt thairis do na lochdaibh bu ghraineile, 'sa bha co cheann-laidir 'sa bha iad aingidh;—daoine bha'n caithe-beatha na champar agus na thamailte d' an cairdibh, na dliragh da'n choimhearsnachd 's an robh iad, agus na mhalluchadh do'n chomunn da'm buineadh iad; daoine a bha seolta teomadh ann an toil-eachd neo-ghlan, innleachdach ann am mi-naomhachadh, ladurna ann an toibheum, agus a thaobh coslais abuich cbum leir-sgrios: ann an aon fhocal, chaidh daoine a bha air thus gach peacaidh, iompachadh gu rioghachd Dhe le gras, fa leth, am feadh a bha'm fein-ionraic, ag earbsa r'a dheagh chaithe-beatha agus r'a dheanadas, air a chall na chionta.

Tha mor chumbachd Iosa, air fhoillseacha na mhinistireil-eachd fein, agus ann an ceud shearmonachadh an t-soisgeil leis na h-abstoil,—a' toirt buaidh ann am focal na firinn. Tha ioma neach aig a bheil dreuchd fheumail san àm ann an Sion, a bha aon uair co'-ionann ris na daoine bu truaillidh. Tha san àm so, ioma neach “nan suidh aig cosaibh Iosa, air an sgeudachadh, agus nan ceill shuidhichte fein,” a tha an teagamh, roi bheil eagal, agus fo thair, a thaobh co chomharraichte sa bha iad aon uair ann an slighibh an uile. Ion-samhuil a bhrathar bu shineadh ann an samhladh a Mhic Strogail, air a sheide suas le uail as a mhaitheas agus as aithrighead fein. bitlidh cuid fo mhi-ghean, agus cha ghabh iad co'pairt de'n chuirn a dheasaicheadh arson a pheacaich a phille ri Dia, Ach ge b'e barail a bhios aig an Phairiseach uaibhreach ann-dana, 's e so a bhitheas na mhuinghinn agus na aoibhneas aig a chreideach aithreachail, nach 'eil *caithe beatha no cor, no cronra*, ris nach gabh saorsadh an t-Slannigh'ear caramh, agus cha 'n 'eil aon neach san am so sleuchdta sios aig a chosaibh,

ged a bha e roimhe so am measg nan ciontach bu ghraineile, nach fhaigh fa-dheoidh lan chòir air uile shochairan na slainte sin an lathair a rìgh-chaithreach. Tha so air a dheagh shoilleireachadh ann an sgeula Cobhey.

Chual 'e iomradh air tigh-aoraidh *Phortsea* a chued fheasgar domhnuich an diaigh dha an Tìgh-eiridin fhagail, agus chaidh e ann. B' e 'n stéigh theagaisg air an fheasgar sin, Marc. v. 15. *Agus thainig iad chum Iosa, agus chunnaic iad an ti anne an robh an deamhan agus aig an robh an legion, na shuidhe, agus eudach uime, agus a chaill aige.* Nochd am ministèir gun robh an duine so a bha fo chumbhachd an droch-spioraid na shamhladh freagarrach do gach peacach; ach gu sonruicht air peacaich a tha 'caitheadh am beatha gun riaghailt gun ordugh, luchd-misg agus mhionn a tha deanamh dochair orra fein, agus air daoine eile: ach tha e bhi na shuidhe aig cos-aibh Iosa, le eudach uime, na cheill fein, na shamhladh iomchuidh air peacach air iompachadh ri Dia trid an t-soisgeul, air a dheanamh mothachail air olc a pheacaidh, mor-luach an anma, agus am feum a th' air slainte trid an Fhir-shaoruidh; a' sealbhacha sith inntinn, co-chomunn ri Crìosd agus r'a shluagh a 'toirt creideis do na sgrìobtuiribh naomba, agus a faghail teagaisg o Chrìosd Caraid pheacach. Dh' eid *Cobhey* ris le aire agus ioghnadh; ghabh e iongantais cionnas a b' urrainn do 'n ministèir easan a chomharrachadh a mach a' measg a choilion ceud, no co a dh' fhaodadh innse co mion uime-san do 'n fheartheagaisg. Bha 'm barrachd ioghnaidh air 'n nair a chual e a cur an ceill, ar leis, a chaithe beatha gu h-iomlan, gu ruig na peacaidh bu diomhaire a chuir e 'an gnìomh. Cha b' urra dha innse c' arson a dheanadh fear-teagaisg, searmoin gu h-iomlan uime-san, nach robh ann ach maraiche bochd air dhà chois mhaide. Leis mar chaidh a pheacaidh a chuir na aire as ùr, bha e air a lionadh le uamhunn gu mòr na bu chraiciche na bha roimhe air. Bha e re seal air a lionadh le ea-dochas, agus ar leis gun robh e nis a call a chéille, gun rachadh e eug, agus gum biodh e cailte; gus an do nochd am pears eaglais gun robh Iosa Crìosd co toileach am peacach bu ghraineile a thearnadh 's a bha e air cobhair a dheanamh air an duine bhochd ud san robh, 'n deamhan; agus gun robh duine air aiseag chum a chéill sluidhichte fein 'nu air a chreideadh e ann. Thòisich e nis ri fìor-bhrìgh a bhruadair a thuigsinn. Bha e meas gun robh e air mhearaichinn fad a bheatha gus anis, agus le e chreidsinn ann-san gu 'm biodh e air aiseag gu chéill

such a number of

cheirt a rithist. Bha aiteas ro-mhor air an sin. 'Nuair a chual' e mu ghradh anabarrach Iosa Criosd do pheacaichibh, ghabh e dochas an aite ea-dochas agus aoiblineas an aite namhunn! Bha na sùilean air nach d'thainig deur an am a dha chois a chall, a nis a' sile gu frasach, araon le aoiblineas agus le mulad! An ceann seachduinn no dha an diaigh so, rinn e guth orm, agus dh' aithris e dhomh each druidh uile, agus fhein-fhiosrachadh. Bha iongantas air nach d'fhuair mi riamh sgeul uime 'n uair a liuthair mi an t' searmoin a fhreagair ga chor-sa. Mu thimchioll bliadhn an diaigh so chaidh a ghabhail a stigh mar bhall d' ar 'n-eaglais-ne, air dha dearbha taitneach a thoirt gu'm b'fhior Criosduidh e. O chionn ghoirid chuala mi gun robh e gu tinn, agus chaidh mi ga fhaicinn. 'Nuair a dh'inn-trinn mi a sheomar, thuirt e. *Thig a stigh, a dhuine le Dia! Bha mi gabhail fadail gu t'fhaicinn, a dh'innse dhuit corsonadh m'-inntinn. Se mo bharaill gu'm faigh mi 'n uine ghearr am bàs: ach cha'n eil am bas a nis na uamhas orm. Se gath a bhais am peacadh, ach buidheachas do Dia, thug e dhomhsa a bhuaidh trid Iosa Criosd. Tha mi triall gu neamh! O! 's mor a rinn Criosd as mo leth, aon de na peacaich bu ghraineile bh' air thalamh!* Beagan m' an do chaochail, e, thuirt e. " 'Stric a bha mi ann am barail gum b'eagallach an ni dol gu has, ach tha mi nis ga mbothacha so-dheanta. Tha lathaireachd Chriosd ga dheanamh furasda. Tha 'n solas a tha mi 'faireachduinn ag eiridh o ghradh Dhe do pheacaich, o bhi smaoineachadh air bhi maille ris an t' Slanwighear, air mo shaoradh o chridhe peacach, agus a bhi mealtuinn lathaireachd Dhe gu siorruidh, nis mo n' as urrainn domh a chuir an ceill! O am muthadh baralach a th' agam mu Dia, umam fein, agus mu shaoghal eile an drasta, seach na bh'agam 'n uair a chail mi mo dha chois air bord an *Venerable!* Bu sholasach an call dhomhs' e! Mar caillim mo chosan, bha mi 'n cunnart m' anam a chall!" Le lamha togta agus glaiste r'a cheile, agus a shuilean a' dealradh le fìor-dhurachd troi na deoir a bha sruthadh uatha, thuirt e, " O fhir-theagaisg ionmbuinn, guidheam ort, 'n uair a theid mis eug, searmonaich searmoin adhlaic do sheoladair bochd; agus innis do chàch, gu h-araidh do no maraichibh, a tha co aineolach agus co malluichte sa bha mise, gun d'fhuair Cobhey bochd trocair o Dhia, tre chreidimh, ann am fuil Chriosd! Innis doibh o'n a fhuair mise trocair, nach ruig aon neach a dh' iarras e dùil a thoirt dheth. 'Saithe dhuit fein mar their thu gu mor ni's

fearr na's aithne dhomhs' e! Ach, O! buin gu durachdach riu; agus gun deonaiche Dia gum faigh mo choimhearsuaich aingidh, agus mo cho' sheoladairean trocair co math 'sa fhuair *Cobhey!*"—Thuirt e moran tuille: ach si cainnt ma dheire thuirt e, Haleluia! Haleluia!

Ma tha cunntas mu threubhantachd agus mu chruada, airidh air an cumail air chuimhne, cha lugha tha iompachadh, airidh air a chuir sios, chum cliu grais Dhe, mar urram do chreidimh ar Tighearna Iosa Chrìosd. Nam faiceadh na daoine uais, abha aon uair nam fianuisean air a neo-dhiadhachd, mar ghnathaich se e fein aig uair a bhais, chitheadh iad an caochladh taitneach a thainig air tre ghras foghainteach ar Fir-shaoruidh throcairich.

Cha 'n 'eil an sgeul mu thoiseach caithe-beatha an duine so ni's freagarriche do ghnathachadh a chuid is pailte de mharaich ibh cruaidh chridheach, mi-naomha, na tha a chaithe-beatha an deireadh a laithibh, air caithe-beatha a Chrìosduidh, agus na dhearbhadh air an fhianuis fhior agus dhileas, airidh air gabhail rithe leis gach taitneachd, "Gun d' thainig Iosa Chrìosd do 'n t-saoghal a thearnadh pheacach."

Tha 'n co'-chordadh a tha eadar oibre naduir agus focal De, air an eomharrachadh gu cothromach a mach a dhearbhadh gur ann o Dhia a thainig iad araon, agus a nochda gu bheil ioma ni annta, nach urrainn duinn a làn thuigsinn. Ach 's coir a thoirt fanear nach 'eil a bhi meoraich air a cho-chordadh so a mhain a socrachadh creidimh, ach mar an ceudna dochas chreutairean ciontach a philleas ri Dia. Mar nach d-fhag se e fein an aon aite gun fhianuis, a' dearbhadh le oibribh agus le fhreasdal, nach 'eil e fada o aon neach againn agus gur h-ann uaith-san a tha ar bith, ar beatha agus comas ghuasad; 's amhuil a tha 'n soisgeul ga thoirt dlù do 'n chiontach, agus dhoibh-san a tha 'gan diteadh fein. Ma tha aon neach a tha 'g aideachadh an Tighearn Iosa le bheul a' lan chreidsinn, agus a' tuigsinn brìgh a chainnte fein, cha 'n fheum e tuille a thoirt misniche da gu teachd le muinghinn chum Dhe, agus g' barantas a thoirt dha chum gairm air, agus earbs' a throcair. Tha na tha air aithris m' an t-seoladair so a' cuir sin gu soilleir an ceill. Gun deonaicheadh Dia gum smaoinich gach neach a leughas e air a chuis, gun gabh iad aithreachas agus gun creid iad an soisgeul! agus gun cum iad 'nan cuimhne gur neo-chomasach dhoibh-san dol as, a ni dearmad air slainte co mor agus co cinnteach 's a tha focal De a' foillseachadh.

EIFEACHD FUIL CHRIOSD.

- 1 O 's ann tha 'n eifeachd 'am fuil an Uain !
Chum ar n-euceartan ghlanadh uainn ;
'S bochd an sgeul a tha r' a leughadh
Nach 'eil speis di a reir a luaich.
- 2 Tha daoine gorach air sheol n' a dha,
Nach aill leo dochas a dhur 'n a bhas ;
Theid iad a dhi a dhiobhuil eolais
Air an fhuil chaidh dhortadh chum ar slaint :
- 3 An dream thug speis di cha dean iad uail,
On is e chaidh cheusadh an ait' a shluaigh ?
Cha 'n ann diu fein a fhuair iad an reite,
Ach leis an eifeachd tha 'm fuil an Uain.
- 4 'S e fein is eigin an cumail suas,
An uair thig deuchainnean iomed uair ;
Tha mheud de thruallidheachd mu 'n cuairt doibh
'S nach toir iad buaidh ach le fuil an Uain.
- 5 Tha daoin' an t-saoghail an gaol 's gach uair
Chum na caoirich thoirt thaobh o'n uan ;
'S tha 'n leoghann beucach a ghnath a' saothaireach
Dh' fheuchainn co dh' fhaodas e shlugadh suas.
- 6 O fanaibh dluth chum 's nach toir e buaidh !
Na tugaibh geill da is theid e uaibh :
A shaighdibh teinteach deanaibh a mhuchadh,
O 'n rinn sibh cumhant ri fuil an uain.
- 7 O bithibh laidir le armachd Dhe !
Biodh creideamh slainteil agaibh mar sgeith :
'S an uair bhios satan ag iarraidh fath oirbh
Le cainnt an t-Slannighear duinibh a bheil.
- 8 'N uair bhios e faineachd am bheil sibh sgith.
Innsibh dha gu do bhasaich Chrìosd ;
'S gu bheil ni 's leoir anns an fhuil chaidh dhortadh ;
'S gum bhi bhur dochas innt' gus a' chrìoch.
- 9 'N sin thig e 'n cardeas is their e-fein,
Gur sibhs' an aireamh tha 'm fabhor Dhe ;
Is ge do ghluais sibh mar is aill libh,
Gum bi sibh sabhailt air feadh gach re.

- 10 Ach innsibh dha gur h-iad cairdean Dìe,
Aig am bheil aithntean 's a ni d' an reir ;
Nach dean àicheadh an lathair an t-sluaigh,
Ach a lean an t-Uan ge b' e taobh a theid.
- 11 'S e cuilbheirt shatain bhi laidir treun,
A chumail chairdean gun ghradh da cheil ;
Feuchaidh e failinnean anns na braithribh,
Dh' fheuchainn an tar e an cur o cheil.
- 12 O 's feumail a bhi ri caithris bhuan !
'S a bhi 'g eigheach ri Rìgh nan sluagh ;
Cha 'n 'eil ni chumas dluth ri cheil' iad
Ach an eifeachd tha 'm fuil an Uain.
- 13 Trid an 'Ti thug ar sith mu 'n cuairt,
Cha 'n 'eil ni anns nach toir sinn buaidh :
Co a dhiteas, no leagas sìos sinn
'S Fear-coimhead Israeil 'g ar cumail suas ?
- 14 A' dol troimh 'n fhassach 's e fein an cul,
Oir tha iad dha-san mar chloich a shul' ;
Tha ghealla grasmhor nach dean e 'm fagail,
Gus an toir e sabhailt iad chum na h-uir.
- 15 Trid gleann a' bhais bidh e fein 'n an coir,
Gu 'n toirt sabhailt a suas chum gloir ;
'S gu 'n cumail tearuint o gach namhad,
San tìr aghmhor am mar iad beo.
- 16 'S an uair bhios iad thall thar na h-uile truaig
Bidh iad ag innscadh co thug dhoibh a bhuidh
Cha bhi a h-aon diu nach cuir ris a sheuladh,
Gur h-ann bha 'n eifeachd 'am fuil an Uain.

A' CHRIOCH.

GLASGOW :

Printed by J. Niven & Son, Glassford Street,

For the GLASGOW RELIGIOUS TRACT SOCIETY, and sold at their
Depositories, 158, Trongate, and 48, Glassford Street.

And in Edinburgh, at the Religious Tract Society's Depository,
6, East Register Street.

